

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

саме в даний регіон. Аналіз та оцінка інвестиційної привабливості стає об'єктивним відображенням ефективності вкладених фінансових ресурсів на рівні регіональної і державної політики.

Висновки.

Для ефективного розвитку інвестиційних процесів в економіці країни (регіону) необхідні різні організаційно-економічні механізми інвестиційного процесу, сукупність різних економічних суб'єктів, які шляхом формування цих механізмів здійснюють свою діяльність, і створюють необхідну структуру інвестиційного процесу.

Таким чином, вивчення методик оцінки інвестиційної привабливості регіону зводиться до двох методик: перша – базується на аналізі макроекономічних показників, а друга – на проведенні факторного аналізу. До переваг факторного методу можна віднести принципи взаємодії багатьох чинників, ієрархічність та диференційований підхід до аналізу різних рівнів національної економічної системи, використання статистичної інформації.

Практичне використання рейтингової оцінки інвестиційної привабливості регіону можна, також розглядати на рівні окремих галузей та суб'єктів господарювання, тому саме цей підхід можна вважати найбільш раціональним. Регіон (галузь, суб'єкт) з найбільшим рейтинговим балом є найбільш привабливим для інвестування.

Розробка методики оцінки інвестиційної привабливості території та проведення аналізу інвестиційного клімату має здійснюватись в комплексі із використанням науково-обґрунтованих підходів щодо оцінки інвестиційних параметрів регіону.

Джерела та література

1. Азарова А.О., Бершов Д.М. Оцінка ефективності інвестиційних проектів // Фінанси України. – № 9. – 2004. – С. 52–58.
2. Матвієнко П.В. Оцінка інвестиційної привабливості регіонів // Економіка та держава. – № 12. – 2006. – С. 66–71.
3. Фінансово-економічний аналіз: Підручник / Буряк П.Ю., Римар М.В., та ін. Під заг. ред. П.Ю. Буряка – К.: ВД «Професіонал», 2004. – С. 457–466.

Полуянов В.П., Мороз В.В.

АНАЛИЗ ПРИМЕНЕНИЯ МАТЕМАТИЧЕСКИХ МЕТОДОВ В ИЗУЧЕНИИ ВЛИЯНИЯ ФАКТОРОВ НА ПОКАЗАТЕЛЬ ОБЪЕМА ВЫПУСКА ПРОДУКЦИИ

Постановка проблемы. На современном этапе развития экономики страны эффективное управление предприятием практически невозможно без использования методов получения, обработки, анализа статистической и финансовой информации. Более остро становится проблема выбора предлагаемых моделей и методик усовершенствования процессов развития предприятий государственной собственности. Поэтому основной задачей науки, по-прежнему, остается исследование закономерностей, которым подчиняются реальные процессы хозяйствования.

Анализ публикаций. Проблемам моделирования финансово – экономической области посвящены различные труды отечественных и зарубежных ученых – экономистов, таких как: С.В. Гливенко, В.М. Геєц, А.С. Емельянов, И.И. Елесеєва, М.М. Юзбашев, А. В. Калина.

Вопросы применения математического аппарата и выбор инструментария аналитической обработки экономической информации нашли отражение в работах А. В. Бальжинова, Е. В. Михеева, С. П. Вовка, Л. Г. Лабскера,

В.И. Малыхина, Е.В. Шикина.

Цель и задачи. Выбор метода, дающего наиболее точные результаты и обоснование его применения на промышленном предприятии.

Изложение основного материала. При исследовании хозяйственных явлений экономический анализ реализуется через систему конкретных приемов и методов.

Многие экономические явления описываются не одним, а несколькими показателями и результат исследования будет зависеть от того насколько полно и точно они будут отражать сущность явлений.

В данной работе использованы математические методы анализа, поскольку они имеют широкие аналитические возможности и обеспечивают полный охват влияния факторов на результаты деятельности предприятия, что позволяет повысить точность результатов.

Для осуществления расчетов воспользовались данными финансовой отчетности промышленного предприятия (форма №2 «Отчет о финансовых результатах», форма №3 - ПВ «Отчет об использовании рабочего времени»).

Рассмотрим зависимость объема выпуска продукции от среднегодовой численности работников и выработки, которую можно представить в виде двухфакторной модели $V = Ч * В$. Методом цепных подстановок определим влияние факторов на объем выпуска продукции.

В табл.1 отражены численные сведения за 2004 и 2005 года.

Таблица 1. Показатели, определяющие объем выпуска продукции

Показатели	Период		Отклонение
	2004 г	2005 г	
Объем выпуска продукции (V), тыс.грн	114363,20	164423,70	50060,50
Среднесписочная численность работников (Ч), чел	1949,00	1775,00	-174,00
Выработка на одного работника (B), тыс.грн /чел	58,68	92,63	33,96

Алгоритм расчета проведем в трех этапах:

$$1. V^0 = \text{Ч}^0 * B^0 = 1949,00 \times 58,68 = 114363,20$$

$$2. V^* = \text{Ч}^1 * B^0 = 1775,00 \times 58,68 = 104153,25$$

$$3. V^1 = \text{Ч}^1 * B^1 = 1775,00 \times 92,63 = 164423,70$$

$$\Delta V(\text{Ч}) = 104153,25 - 114363,20 = -10209,95$$

$$\Delta V(B) = 164423,70 - 104153,25 = 60270,45$$

Совокупное влияние факторов:

$$\Delta V = \Delta V(\text{Ч}) + \Delta V(B) = -10209,95 + 60270,45 = 50060,50$$

Алгебраическая сумма влияния факторов должна быть равна приросту результативного показателя, иначе в расчете допущена ошибка. Для простоты изучения влияния каждого фактора представим данные таблицей.

Таблица 2. Влияние факторов на объем выпуска

Фактор	Размер влияния	Удельный вес влияния
Среднесписочная численность работников	-10209,95	-20,40%
Выработка	60270,45	120,40%
Итого	50060,50	100%

Удельный вес влияния каждого фактора рассчитывается как отношение влияния каждого фактора к совокупному отклонению.

По приведенному расчету можно сделать вывод о том, что выпуск продукции в отчетном периоде по сравнению с базисным увеличился на 50060,50 тыс.грн. в том числе за счет сокращения численности работников на 10209,95 тыс.грн, за счет роста выработки на 60270 тыс.грн. Прирост объема выпуска продукции увеличился при снижении численности на 20%.

Теперь рассмотрим логарифмический способ. Он поможет получить расчет влияние факторов более высокой точности, поскольку результат не зависит от месторасположения факторов в модели и не требует установления очередности подстановок.

Мультипликативная факторная модель имеет вид:

$$\frac{V^1}{V^0} = \frac{\text{Ч}^1 \times B^1}{\text{Ч}^0 \times B^0}$$

Логарифмируя данное выражение при введении коэффициента получаем:

$$k = \frac{\Delta V}{\lg V^1 - \lg V^0} \Rightarrow \Delta V = k_{\text{ч}} \Delta V + k_{\text{б}} \Delta V,$$

$$\text{где } k_{\text{ч}} = \frac{\lg \text{Ч}^1 - \lg \text{Ч}^0}{\lg V^1 - \lg V^0},$$

$$k_{\text{б}} = \frac{\lg B^1 - \lg B^0}{\lg V^1 - \lg V^0}.$$

Представим выражение в численном виде:

$$k_{\text{ч}} = \frac{\lg(1775,00) - \lg(1949,00)}{\lg(164423,7) - \lg(114363,2)} = \frac{0,041}{0,158} = -0,258$$

$$k_{\text{б}} = \frac{\lg(92,63) - \lg(58,68)}{\lg(164423,7) - \lg(114363,2)} = \frac{0,198}{0,158} = 1,258$$

Математическое содержание коэффициентов заключается в том, что они представляют собой удельные веса влияния каждого фактора на совокупный показатель.

Рассчитаем величину абсолютного влияния каждого фактора на совокупный показатель:

$$\Delta V = V^1 - V^0 = 164423,70 - 114363,20 = 50060,5$$

$$\Delta V(\text{Ч}) = -0,258 \times 50060,5 = -12894,19$$

$$\Delta V(B) = 1,258 \times 50060,5 = 62954,69$$

АНАЛИЗ ПРИМЕНЕНИЯ МАТЕМАТИЧЕСКИХ МЕТОДОВ В ИЗУЧЕНИИ ВЛИЯНИЯ ФАКТОРОВ НА ПОКАЗАТЕЛЬ ОБЪЕМА ВЫПУСКА ПРОДУКЦИИ

Итого в сумме: $-12894,19 + 62954,69 = 50060,5$

Анализируя результаты, сравним их значения полученные различными способами. Так, изменение объема выпуска за счет изменения численности в первом методе - 10209,95 тыс. грн., во втором – 12894,19 тыс. грн., что составляет разницу 2684,24 тыс. грн. Это говорит о существенной погрешности первого метода.

Выводы. Таким образом, исследуя математические методы с применением реальных данных, пришли к выводу, что комплексность оценок при анализе многих характеристик деятельности предприятия дает возможность определить методики, дающие более точные результаты. Это приведет к реформированию общеметодологических и организационных основ управления с целью повышения качества хозяйствования.

Источники и литература

1. Елисеєва И.И., Юзбашев М.М. Общая теория статистики: Учебник / Под ред. чл.-корр. РАН И.И. Елисеєвой. - 4-е изд., перераб. и доп. – М.: Финансы и статистика, 1999. – 480 с.
2. Иода Е.В., Герасимов Б.И. Статистика: Учебное пособие / Под общей ред. Е.В. Иода. Тамбов: Изд-во Тамб. Гос. Техн. ун-та, 2004. – 104 с.
3. Калина А.В., Калініна С.П., Лук'янченко Н.Д. Менеджмент продуктивності: Навч. посіб. – К.: МАУП, 2004. – 232 с.
4. Костин В.Н., Тишина Н.А. Статистические методы и модели: Учебное пособие. – Ориенбург: ГОУ ОГУ, 2004. – 138 с.
5. Медведев Г.А. Начальный курс финансовой математики: Учеб. пособие. – М.: ТОО «Остожье», 2000. – 267 с.
6. Малыхин В.И. Финансовая математика: Учеб. пособие для вузов. М.: ЮНИТИ – ДАНА, 1999. – 247 с. ISBN-238-00099-5.
7. Савицкая Г.В. Экономический анализ / Г.В. Савицкая. – 10-е изд., испр. - М.: Новое знание, 2004– 640 с.

Ісайкіна О.Д., Попович С.

ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА ФІНАНСОВИЙ РИНОК УКРАЇНИ

Актуальність дослідження. В умовах процесу глобалізації економічне зростання будь-якої країни неможливе без створення фінансової системи, яка ефективно функціонує. Розв'язання багатьох проблем, що стоять перед українською економікою залежить від того, наскільки ефективно вона функціонує. Фінансова стабільність є потужним стимулом бізнесу, що створює передумови для нейтралізації або пом'якшення наслідків дії небажаних ризиків.

Вивченню проблеми впливу глобалізації на фінансовий ринок України присвятили свої праці вітчизняні й зарубіжні вчені, зокрема В. Базилевич, О. Барановський, Н. Внукова, А. Глуценко, М. Мних, Л. Шірінян, Я. Шумелда, П. Щедрий та інші. Чималий інтерес становлять публікації наукових центрів та академічних інститутів Росії; запропоновані ними методологія і методика розрахунків наслідків приєднання до СОТ на макrorівні, в галузевому і територіальному розрізах модифіковано можуть бути використані й в нашій практиці.

Метою статті є дослідження трансформації фінансового сектору держави з урахуванням припливу іноземного капіталу в Україну, оцінка можливих наслідків вступу України до СОТ, а також обґрунтування основних напрямів регуляторної політики держави в даному сегменті економіки.

Виклад основного матеріалу. Наприкінці ХХ ст. у світі став актуальним термін „фінансова глобалізація” [6, с.24]. Під фінансовою глобалізацією розуміють сукупність транснаціональних потоків товарів, послуг, капіталів, технологій, інформації, робочої сили, інвестицій тощо. Найважливішими елементами фінансової глобалізації є великі фінансові корпоративні структури - комерційні банки, страхові компанії, інвестиційні фонди, аудиторські фірми, фондові та валютні біржі. Під впливом змін у світовій економіці ліквідуються законодавчі й економічні перепони між національними господарствами, здійснюється процес глобалізації світового фінансового ринку. Головною його ознакою є формування фінансового простору, що охоплює всі без винятку національні системи.

Фінансова система України не може відокремитися від впливу процесів глобалізації і має адаптуватися до зовнішньоекономічних тенденцій. Тому до пріоритетів розвитку вітчизняного фінансового ринку належать:

- відкриття ринку для іноземних інвесторів на основі прагматичної політики з додержанням національних інтересів;
- підвищення вимог до гарантій платоспроможності компаній та їхньої фінансової стійкості;
- розвиток інфраструктури фінансового ринку;
- удосконалення законодавства, поліпшення його поняттєвого апарату в контексті гармонізації з міжнародними нормативно-законодавчими документами, що зумовлено перспективами інтеграції України у світові економічні структури;
- забезпечення належного контролю за виконанням законодавства і нагляду на стадії заснування компаній;
- створення сучасних моделей управління фінансовими відносинами;